

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 4 Οκτωβρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 301

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΘΕΟΥ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.**

Μπορεί ένας άνθρωπος να γνωρίζει πολλά και, παρ' όλα αυτά, να μην έχει ανακαλύψει ακόμη το σημαντικότερο. Μπορεί να διαθέτει μόρφωση, κοινωνική αναγνώριση και οξύτητα πνεύματος, αλλά η καρδιά του να εξακολουθεί να αναζητά την αλήθεια που θα δώσει νόημα σε όλα τα υπόλοιπα. Η ζωή του αγίου Ιεροθέου μάς φανερώνει ακριβώς αυτή την πορεία. Από την ανθρώπινη σοφία στη γνώση του Χριστού και από τη γνώση στην προσωπική εμπειρία του Θεού.

Ο άγιος Ιερόθεος έζησε στην Αθήνα κατά τους αποστολικούς χρόνους και ήταν μέλος του Αρείου Πάγου, όπως και ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης. Η θέση αυτή φανερώνει ότι επρόκειτο για άνθρωπο με μόρφωση, κύρος και σημαντική παρουσία στην αθηναϊκή κοινωνία.

Κάποτε έφθασε στην Αθήνα ο απόστολος Παύλος.

Περπατώντας στους δρόμους της πόλης, είδε τους πολυάριθμους βωμούς και ανάμεσά τους έναν αφιερωμένο «στον άγνωστο Θεό». Στάθηκε τότε στον Άρειο Πάγο και μίλησε στους Αθηναίους για Εκείνον που αναζητούσαν χωρίς ακόμη να γνωρίζουν. Τον αληθινό Θεό, τον δημιουργό του ουρανού και της γης, και για τον Ιησού Χριστό που αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Πολλοί άκουσαν τον Παύλο, αλλά δεν πίστεψαν όλοι. Άλλοι τον ειρωνεύτηκαν και άλλοι ανέβαλαν την απόφασή τους. Υπήρξαν όμως και άνθρωποι που άνοιξαν την καρδιά τους στο μήνυμα του Ευαγγελίου. Ανάμεσά τους ήταν ο Ιερόθεος και ο Διονύσιος.

Ο Ιερόθεος δεν αντιμετώπισε το κήρυγμα του Παύλου σαν ακόμη μία φιλοσοφική θεωρία που θα μπορούσε να συζητήσει και να συγκρίνει με τις υπόλοιπες. Κατάλαβε ότι μπροστά του βρισκόταν μια αλήθεια που απαιτούσε απάντηση ζωής. Πίστεψε στον Χριστό, βαπτίστηκε και εγκατέλειψε την προηγούμενη πορεία του για να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στη διακονία του Ευαγγελίου.

Μετά την αναχώρηση του αποστόλου Παύλου, ο Ιερόθεος αναδείχθηκε, σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση, πρώτος επίσκοπος Αθηνών. Ο άνθρωπος που προηγουμένως υπηρετούσε έναν από τους σημαντικότερους θεσμούς της πόλης κλήθηκε τώρα να υπηρετήσει μια μικρή και νεοσύστατη χριστιανική κοινότητα. Δεν τον ενδιέφερε πλέον το ανθρώπινο κύρος. Είχε βρει κάτι πολύ μεγαλύτερο τη δυνατότητα να οδηγεί ανθρώπους στη γνωριμία με τον Χριστό.

Η παράδοση της Εκκλησίας συνδέει τον άγιο Ιερόθεο και με ένα εξαιρετικό γεγονός. Κατά την Κοίμηση της

Υπεραγίας Θεοτόκου μεταφέρθηκε θαυματουργικά, μαζί με τους Αποστόλους και άλλους αγίους Ιεράρχες, για να παραστεί στην ταφή της Παναγίας.

Εκεί φανερώθηκε το βάθος της πνευματικής του ζωής. Ο Ιερόθεος έψαλλε ύμνους με τέτοια θέρμη και πνευματική έξαρση, ώστε όσοι βρίσκονταν κοντά του αισθάνονταν ότι τα λόγια του δεν ήταν απλώς ανθρώπινες συνθέσεις. Ήταν καρπός προσευχής, θεωρίας και βιωμένης κοινωνίας με τον Θεό.

Και εδώ βρίσκεται ίσως το ωραιότερο χαρακτηριστικό της ζωής του. Ο μορφωμένος Αρεοπαγίτης δεν έμεινε στη διανοητική γνώση του Θεού. Προχώρησε από το «γνωρίζω για τον Θεό» στο «γνωρίζω τον Θεό». Από τη σκέψη πέρασε στην προσευχή και από τη μελέτη στη ζωντανή κοινωνία μαζί Του.

Δεν γνωρίζουμε να έχουν διασωθεί ολοκληρωμένα συγγράμματα του αγίου Ιεροθέου. Η παράδοση αναφέρει ότι στοιχεία της διδασκαλίας και της θεολογικής του εμπειρίας διατηρήθηκαν μέσα στα έργα που αποδίδονται στον μαθητή του, άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη. Αυτό όμως δεν μειώνει καθόλου την προσφορά του. Γιατί ο μεγαλύτερος λόγος που αφήνει πίσω του ένας άγιος δεν είναι πάντοτε ένα βιβλίο. Είναι η ίδια του η ζωή.

Αυτό έχει πολλά να πει και σε εμάς σήμερα. Ζούμε σε μια εποχή γεμάτη πληροφορίες. Μέσα σε λίγα λεπτά μπορούμε να μάθουμε όσα παλαιότερα απαιτούσαν χρόνια αναζητήσεως. Ακόμη και για την πίστη μπορούμε να διαβάσουμε βιβλία, να ακούσουμε ομιλίες, να γνωρίσουμε λεπτομέρειες της θεολογίας και της εκκλησιαστικής ιστορίας.

Όμως άλλο πράγμα είναι να γνωρίζουμε πράγματα για τον Χριστό και άλλο να γνωρίζουμε τον ίδιο τον Χριστό. Μπορούμε να ξέρουμε πότε εορτάζει ένας άγιος και να μη μιμούμαστε τίποτε από τη ζωή του. Να γνωρίζουμε τις ακολουθίες και να μην προσευχόμαστε πραγματικά. Να μιλάμε για συγχώρηση και να κρατούμε μέσα μας πικρία. Να γνωρίζουμε τι είναι η Θεία Ευχαριστία και να μη λαχταρούμε τη συνάντηση με τον Χριστό. Η γνώση τότε παραμένει στο μυαλό και δεν κατεβαίνει στην καρδιά.

Ο άγιος Ιερόθεος μάς δείχνει έναν διαφορετικό δρόμο. Άκουσε τον λόγο του Θεού, τον δέχθηκε, τον έζησε και τελικά έγινε ο ίδιος δάσκαλος άλλων ανθρώπων. Η αλήθεια που άκουσε στον Άρειο Πάγο έγινε προσευχή, διακονία, λατρεία και ολόκληρη ζωή.

Ας ζητήσουμε, λοιπόν, με τις πρεσβείες του αγίου Ιεροθέου, να μη μείνουμε σε μια πίστη μόνο των γνώσεων και των λόγων. Να γνωρίσουμε τον Χριστό προσωπικά μέσα στην προσευχή, στη Θεία Ευχαριστία, στη μετάνοια και στην αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Γιατί η αληθινή θεολογία αρχίζει όταν αυτό που γνωρίζει ο νους κατεβαίνει στην καρδιά και γίνεται ζωή. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Χρηστότητα ἐκδιδασχθεὶς, καὶ νήφων ἐν παῖσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Ἱερόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.